

Розширений план лекцій

РОЗДІЛ 1

Розвиток територій та регіональний розвиток як об'єкт планування й управління

Лекція 1. Території і регіони як об'єкти планування й управління

Одиниці соціально-економічного простору за Е. Б. Алаєвим – ареал, зона, район (регіон), а також полігон, осередок, місце, анклав, екслав. Регіон: сутність поняття, співвідношення понять «ареал», «зона», «район», «регіон». Підходи до визначення поняття «регіон»: територіальний (географічний), економічний, соціально-економічний, адміністративний (державно-правовий), організаційно-управлінський, політичний, історико-культурний, природно-ресурсний, гео- або зовнішньополітичний, зовнішньоекономічний, системний, комплексний, інтегральний, змішаний. Вітчизняне та європейське розуміння поняття «регіон». Парадигми регіону: регіон як квазідержава, регіон як квазікорпорація, регіон як ринок, регіон як соціум. Класифікація і типологія регіонів. Класифікація і типологія регіонів у зарубіжних країнах: типи регіонів в індустріально розвинених країнах Європи, класифікація Марінеїлі-Річієрі (Marineili-Ricchieri), класифікація Тосхи (Toschi), класифікація Віглесі (Whittlesey), класифікація Хаггета (Haggett), класифікація Фремона (Fremont), класифікація Лі Донні (Li Dongmi), класифікація Мейєра (Meuer) та ін. Класифікація регіонів в Україні за різними критеріями – за часом освоєння, за відношенням до столиці, за положенням адміністративного центра, за демографічною ситуацією, за рівнем урбанізації, за міграційною привабливістю, за особливостями трудових ресурсів, за особливостями географічного положення, за галузями спеціалізації, за природно-ресурсним потенціалом, за ВВП, за рівнем і темпами економічного розвитку, за сальдо надходжень до держбюджету та з держбюджету за регіонами України, за особливостями розселення населення, за соціальною структурою тощо. Типологія регіонів України – за індексом людського розвитку, за основними проблемами розвитку, типологізація регіонів України згідно Інституту громадянського суспільства, типологізація регіонів України згідно проекту Програми Європейського Союзу та інші.

Лекція 2. Регіональний розвиток як об'єкт планування й управління

Розвиток, економічний розвиток, соціально-економічний розвиток, регіональний розвиток, стійкий розвиток: визначення і співвідношення понять. Моделі регіонального розвитку: еколого-економічна, інноваційно-інвестиційна, інноваційна, кластерна, мобілізаційно-інноваційна, сталого розвитку. Пріоритетні напрями економічного реформування моделей регіонального розвитку (на прикладі України). Теорії та концепції регіонального розвитку. Неокласичні теорії регіонального розвитку. Теорії і концепції кумулятивного зростання: теорія «полісів росту» і «центрів розвитку», теорія «осей розвитку», модель «вулкана», теорія «центр-периферія», теорія дифузії нововведень (інновацій). Теорії і концепції зростання за рахунок конкурентних переваг регіону: концепція регіональних конкурентних переваг, концепції кластерного розвитку, концепція регіональних інноваційних систем, теорія стимулювання (підвищення) регіональної конкурентоспроможності. Сучасні теорії і концепції регіонального розвитку: концепції сталого розвитку, теорії саморозвитку регіонів (ендогенного розвитку), концепція знаннєвої економіки, теорія «інформаційного суспільства», теорії соціального капіталу територій, теорія «нового регіоналізму», концепція «соціально орієнтованої економіки», людського розвитку, концепції сприйняття (перцепції) простору, регіонів, міст, місцевостей, концепції моноцентричного і поліцентричного розвитку регіонів, концепція «розумової спеціалізації» регіону (Smart-спеціалізації) регіонів. Декларація тисячоліття.

Цілі розвитку тисячоліття. Цілі розвитку тисячоліття, адаптовані для України. Цілі в області стійкого розвитку.

Лекція 3. Теоретико-методологічні основи регіональної політики (сутність, мета і завдання, принципи, її суб'єкти, об'єкти, носії, механізми, види, форми, моделі)

Сутність поняття «регіональна політика». Співвідношення понять «регіональна політика» і «державна політика», «регіональна політика» і «політика регіонів».

Рівні, на яких проводиться регіональна політика (глобальний, державний, регіональний, локальний, а також міждержавний (міжнаціональний), міжрегіональний і міжмуніципальний).

Головна мета та основні завдання регіональної політики.

Провідні принципи регіональної політики: принцип повсюдності місцевого самоврядування; принцип єдності дій і розподілу повноважень між владними структурами; принцип несуперечності; принцип пріоритетності; принцип ефективності; принцип компромісів. Принцип субсидіарності як один з найголовніших принципів регіональної політики.

Етапи регіональної політики в ХХ ст.:

- невідкладна допомога кризовим регіонам (1920-1940 рр.);
- міжрегіональний перерозподіл економічного росту з орієнтацією на збалансований регіональний розвиток з утворенням «полюсів росту» (1950-1970 рр.);
- реструктуризація регіонів з орієнтацією на максимальне використання внутрішнього потенціалу кожного регіону, підтримку малого і середнього бізнесу (кінець 80-х рр.);
- регіональний саморозвиток на базі врахування інтересів регіонів та покладання відповідальності за їх розвиток на місцеву владу.

Організаційно-управлінські моделі регіональної політики: відносної автономності, агентська, комбінована (взаємодіюча).

Об'єкти регіональної політики. Регіони як об'єкт регіональної політики. Суб'єкти регіональної політики. Органи державного управління різних ієрархічних рівнів та органи місцевого самоврядування як суб'єкти регіональної політики.

Механізми регіональної політики. Найважливіші засоби (інструменти) впливу на регіональну політику: система заборон і обмежень, податкові пільги, штрафні санкції, державне інвестування шляхом прямих урядових інвестицій та ін.

Види регіональної політики: 1) за цільовою спрямованістю: економічна, демографічна, соціальна, екістична, екологічна, науково-технічна; 2) за цілями застосування: політика вирівнювання рівнів розвитку регіонів з будь-якого макроекономічного показника, максимальне використання місцевих ресурсів, енергозбереження тощо); 3) за механізмом: автоматична, тобто розподіл матеріально-технічних і фінансових ресурсів за певною (загальною для всіх регіонів) формулою; проблемна – за спеціальними програмами, цільова – за конкретними регіонами; 4) за коштами: фінансова (допомога, пільги, штрафи тощо), адміністративна (дозволи і заборони), інфраструктурна (спорудження доріг, ЛЕП і т.д.); 5) за адресатом: регіональні влади, фірми й організації, окремі громадяни і т. д.; 6) за особливостями і характером дії механізму та інструментів регіональної політики: стимулююча, компенсаційна, адаптуюча, протидіюча.

Лекція 4. Контрольна робота 1

РОЗДІЛ 2

Планування й управління розвитком територій

Лекція 5. Геопланування як суспільно-географічна наука. Геопланування, районне планування, регіональне планування, територіальне планування

Геопланування як наука: сутність, об'єктно-предметна область, мета і завдання науки. Понятійно-термінологічний апарат геопланування. Місце геопланування в системі наук, її зміст, визначення. Специфіка дисципліни. Методологічна база геопланування. Міждисциплінарний та інтегруючий характер геопланування. Історичні аспекти розвитку геопланування. Провідні вітчизняні та зарубіжні науковці в області геопланування.

Геопланування, районне планування, регіональне планування, територіальне планування: сутність і співвідношення понять. Геопланування як практика просторово-функціональної організації простору. Підходи до визначення геопланування. Цілі та основні завдання геопланування. Особливості та види геопланування. Поняття про схеми і проекти геопланування.

Об'єкт і предмет геопланування. Поняття про об'єкт геопланування. Поняття про геопланувальні системи як предмет геопланування. Склад і особливості геопланувальних систем, їх відмінність від соціально-економічних та виробничо-територіальних систем. Властивості геопланувальних систем. Структура геопланувальних систем, їх основні підсистеми.

Історичні аспекти розвитку геопланування. Зародження та розвиток геопланування. Витоки планувальних стратегій організації геопростору регіонів. Вітчизняний досвід становлення системи геопланування. Світова практика геопланування. Планувальні концепції організації Європейського простору. Сучасний стан планування територій в Україні та його місце у вирішенні проблем регіонального розвитку.

Ієрархічна система геопланування України. Геопланування на загальнодержавному рівні. Генеральна схема планування території України. Геопланування на регіональному рівні. Геопланування на місцевому рівні.

Поняття планувальної структури території, мета її розробки. Послідовність робіт при розробці планувальної структури. Типи основних елементів планувальної структури. Види елементів планувальної структури в залежності від їх впливу на умови господарського освоєння прилеглої території. Визначення зон впливу елементів планувальної структури. Етапи розробки схем перспективної планувальної структури.

Районне планування – засіб геопланування. Схеми і проекти районного планування. Загальні поняття, види і завдання районного планування. Районування території – основа районного планування. Сутність та специфіка суспільно-географічного районування. Фактори, принципи, критерії та показники суспільно-географічного районування. Стадії (рівні) розвитку суспільно-географічного району. Види суспільно-географічного районування – однорідні і вузлові суспільно-географічні райони; інтегральні (комплексні), міжгалузеві (комбіновані, багатогалузеві) і галузеві суспільно-географічні райони. Макро-, мезо-, мікро- та топорайонування. Класифікація інтегральних суспільно-географічних районів (за М. Д. Пістуном) – за суспільним значенням, масштабом території та кількістю населення; за рівнем суспільного розвитку; за напрямком і рівнем спеціалізації людської діяльності; за рівнем комплексно-пропорційного розвитку. Досвід суспільно-географічного районування України. Сучасний стан інтегрального суспільно-географічного районування в Україні.

Лекція 6. Залікова робота